

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREAU & REDACTIE
BRUKKIN COLLE
Rabatlaanwal (Stadsport)
— TONGEREN —
Postчек № 84685. — Telefoon 12.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel fr. 1,00
Tusschen Afschrift en Provincie-
nieuwe, volgens overeenkomst.
KLEINE AANKONDIGINGEN:
Van 1 tot 4 regels fr. 3,50
Elke regel meer fr. 0,75

De kiezing van den Paus

Oorsprong van het Conclaaf.
Bij het afsterven van Clementius IV, in 1268, waren zeventien kardinalen bijeen gekomen te Viterba, om hem een opvolger te kiezen. Na twee jaar beraadslaging, had men nog geen Paus gekozen. De inwoners van Viterba metten toen al de uitgangen toe van het paleis, waar de hoogwaardigheidsbekleders der Kerk vereenigd waren, en lieten slechts een opening waar langs water en brood werd ingevoerd. Dit middel gelukte; de kardinalen verlieten tot Paus een eenvoudig aartsdiaken van Luik, Gregorius X, die, na zijn dood, gelukkig werd verklaard.
Deze Paus, die de handelwijze der inwoners van Viterba goed bevonden had, richte in 1274 het Conclaaf in, 't is te zeggen de opsluiting der kardinalen voor de kiezing van den Paus. Adrianus V en Johannes XXI, toegevend aan het verlangen der kardinalen, schafte de opsluiting af, maar Celestinus V herstellde ze en Bonifacius VIII bevestigde ze. Van toen af was het Conclaaf ingesteld. Gregorius XV, en Clemens XII brachten er verbeteringen aan toe, en men kan zeggen dat sedert die eeuwen de kiezing der Pausen geen veranderingen heeft ondergaan.

Het Conclaaf.

Drie groote wetten beheerschen het Conclaaf: 1. De kardinalen zijn de enige kiezers voor het Pauschap; 2. De helft plus één der bestaande kardinalen moeten aanwezig zijn, opdat de kiezing geldig zou zijn; 3. Om tot Paus verkozen te worden, moet men de twee derden der stemmen behaald hebben. Al het overige is bijzaak en is niet vereischt voor de geldigheid der kiezing.
Bijzaak dus, de plaats waar het Conclaaf gehouden wordt; bijzaak ook de nationaliteit en de titels van den verkozenen. Bijgevoel kan een Conclaaf regelmatig gehouden worden buiten het Vaticaan, buiten Rome, buiten Italië, buiten Europa. De verkozenen behoeft noch Romein, noch Italiaan, noch Europeaan te zijn. Hij behoeft noch kardinaal, noch bisschop, noch priester, noch diaken te zijn; hij behoeft zelfs niet in de orders te zijn. De ouderdom ook heeft geen belang. Dit alles, wel te verstaan, onder oopzigt van wettigheid en geldigheid d, want in de praktijk heeft men, sinds verschillende eeuwen, enkele Italiaansche kardinalen tot Paus zien verkozen worden.

De plaats van het Conclaaf.

Zooals hooger gezegd, de plaats van het Conclaaf is overal geldig; sinds de elfde eeuw werden 29 Conclaven buiten Rome gehouden. Te Rome zelf verondermeenen de plaats van het Conclaaf: het had plaats in Lateran (11ve — 16de eeuw); daarna in Palatijn (17de eeuw) vervolgens in het Vaticaan of het Quirinaal (18de eeuw); Leo XII, Pius VIII, Gregorius XVI en Pius IX werden gekozen in het Quirinaal; Leo XIII, Pius X, Benedictus XV en Pius XI, in het Vaticaan.

De nationaliteit der Pausen.

De nationaliteit der verkozenen heeft weinig belang. Op de 265 Pausen waren 210 Italianen, waarvan 109 Romeinen. Er waren dus 55 niet Italiaansche, 15 Grieken, 15 Franschen, 6 Syriërs, 1 Duitser, 3 Afrikaanders, 3 Spanjaarden, 2 Dalmaten, 1 Thraasier, 1 Portugees, 1 Engelschman, 1 Lorein, 1 Elzasser, 1 Nederlander (de laatste niet Italiaansche Paus, in 1522) en, eindelijk 1 Galileër: St-Pieter. Het is dus meer dan vier eeuwen geleden dat de laatste niet-Italiaansche Paus gekozen werd. Si d'toen hebben veertig Italiaansche Pausen elkander opgevolgd; doch deze ange onafgebroken reeks doet geen afbreuk aan het reent van allen om den Pauslijken troon te bestijgen.

Geen Kardinaal of Bisschop.

Het is ook niet vereischt kardinaal, bisschop of priester te zijn om tot Paus verkozen te worden. Van de 113 eerste Pausen, dus gedurende negen honderd jaar, was er geen enkel bisschop den dag zijner verkiezing tot Paus, en de groote meerderheid waren zelf nog niet priester; onder hen, waren zelfs d'aken, eenige onder-d'aken, en zelfs twee of drie wereldlijken, zoals Johannes XII, Benedictus IX, en waarlijk ook Johannes XIX.
Tijdens de laatste eeuwen, had dit echter maar se'daan maar plaats, doch men heb nog seven priesters, die tot Paus verheve werden: Sixtus IV in 1471; Marcellus II in 1555; Clementius VIII in 1594; Clementius XI in 1700; Clementius XIV in 1769; Pius VI in 1775 en Gregorius XVI in 1831; zij werden bisschop terwijl te hun verkiezing als Paus.
Gregorius V in 1047, Pius III in 1083 en

Leo X in 1513, die s'echt-d'aken waren, werden priester gewijd en tot bisschop verheven.

Heden nog zijn niet al de kardinalen met de waardigheid van bisschop bekleed; en de keus van het aanstaande Conclaaf kan zowel op hen vallen, als op hunne colleges met de bisschoppelijke waardigheid bekleed.

De kardinalen konnen hunne kroon deelen tot het Heilig College. Negen maal hebben zij een niet-kardinaal tot Paus gekozen, onder andere, twee aartsdiaken van Luik: Urban IV en de gelukkigze Gregorius X.

Het spreekt van zelf dat de kloosterlingen tot het Pauschap kunnen verheven worden: 72 pausen kwamen uit kloosters. Daaronder waren 27 Augustijnen, 23 Benedictijnen, 5 Franciscanen, 4 Cisterciënen, 4 Dominikanen, 1 Chartreuzer, 1 Carmeliet, enz. De laatste Paus die tot een goddelijke orde behoorde, was Gregorius XVI, die regeerde van 1831 tot 1846. Het order der Jesuïeten, heeft nooit een Paus aan de Kerk geschenken.

Zoo min als de Paus te Rome moet verkozen worden, zoo min is hij verplicht te verblijven. Van 1369 tot 1377, verbleven seven Pausen, allen Franschen, te Avignon.

De radio en de Pauskeuze.

Voor de eerste maal zal de radio een rol spelen, bij de Pauskeuze.

Uit Vat kan tal wordt irde da'd'hemeld dat d'kondicon op radioeibel thans bezit zijn tot het in'talve en v'n a'les'w'roodig is om een oogenel kke'k'ke' a'zandring te laten over heel de wer'ld, van de woorden welke, na de keuz van den nieuwen Paus, d' Kardinaal-D'aken, van op de logia van St-P'eter, den naam zal mede'een van d'n opvo'el van Pius XI aan de duizentkoppige massa, welke voor de Basiliek zal samenstromen.

Buitendien zijn heel de ogen te h'eters te'z met het op tellen van 'uidsp'ekers op de St-Peterplaats, om toe te laten het bijde n'e'w's te laten vernomen aan de duizenden d'e, tw e' mal per dag, 's mor'ens en 's namiddags, daar zullen komen staan wa h'eren in den omtrek van de Basiliek naar den uit'ing van de verkiezing, uitgebrecht door de Kardinalen also in het Conclaaf vereenigd zijn.

Het nieuw Ministerie

Einde'lijk na langdurige en moezame onderhandelingen, is M. Pierlot erin gelukt een nieuw Ministerie te vormen. Het is samengesteld als volgt:

- 1. Eerste-Minister, zonder portefeuille, M. Pierlot, katholiek. — 2. Justitie, M. De Schrijver, kath. — 3. Openbare Werken en Verkeerswezen, M. Marck, kat. — 4. Landbouw en Economische Zaken en Volkgezondheid, M. Richa d' kath. extra-parlementair. — 5. Buitenlandche Zaken, M. Sordani, socialist. — 6. Arbeid en Sociale Voorzorg, M. Wauters, socialist. — 7. Binnenlandsche Zaken en Volksgezondheid, M. Beke'ers, socialist. — 8. Financies, M. G'rt, liberal extra-parlementair. — 9. Openbaar Onderwijs, M. Banckers, socialist, extra-parlementair, professor te Gent. — 10. Landsverdediging, Generaal Denis, onafhankelijk extra-parlementair. — 11. Koloniën, M. Lieeman, of-d'vice gouverneur van Congo.

Een koel onthaal.

Het nieuwe kabinet, onder voorzitterschap van M. Pierlot, kan feitelijk geen twee'd'g katholiek-socialistisch kabinet genoemd worden. Het Katholiek Blok wilde van der elijke combinatie niet hooren het had overschot, kan gelijk; het is een feit dat door toevoeging van extra-parlementairen de scherpe twee'd'g aflijning van het kabinet is weggenomen.

De samen telling der nieuwe regering, werd Dinsdag vernomen op het ogenblik dat Kamerleden en Senatoren in het Parlementgebouw versaderd waren, om het jubileum te vieren van M. Raemond, die 50 jaar lid was der Kamer.
Het onthaal, dat de nieuwe regering in dit parlementair midden te beurt viel, was vrij koel en in 't geheel niet bemoeidpend voor M. Pierlot.
Deze laat te h'ed ve'klaart dat hij, na de rezegneringsverklaring in de Kamer, niet zou sandringen op eene stemming van vertrouwen, zooals dat gewoonlijk gebeurt. De Kamer mag vrij blijven haar vertrouwen of haar wantrouwen uit te drukken, bij e'k wetsontwerp dat naar sal worden voorgeleed.

Deze verklaring werd den heer Pierlot zeer kwalijk genomen, en werd aanzien als een loechening van het recht dat het Parlement heeft tot goed- of afzuring eener nieuwe regering.
Het felt dat de Landbouw weer verspoelen is met Economische Zaken, en on-

der leiding werd gesteld van een extra-parlementair, werd ook bekribbe'd.

Voor daarbij dat de liberalen, die wegens het geval Martens geweigerd hebben deel te maken van de nieuwe regering, dan segrijpt men dit deze op weinig vaste grondslagen is oppgericht.

De Eerste-Minister ook Minister van Landbouw.

Ten einde zich den steun van de katholieke landbouwgroep te verzekeren, heeft de heer Pierlot beleten zelf de portefeuille van een afzonderlijk Ministerie van Landbouw te nemen.

Zooals men weet was de heer Pierlot reeds vroeger minister van Landbouw in de tweede regering van Zeeland en algemeen wordt hij op dit terrein als een bevoegde erkend. Hij is ook inderdaad een der zeldzame ministers van Landbouw geweest die een wezenlijke landbouwpolitiek gevoerd heeft.

Verdeelde meeningen in de Senatoriale rechterzijde.

De Rechterzijde van den Senaat vergaderde Woensdag namiddag en besprak den politieken toestand.

M. De Boedt drong aan opdat de heer Pierlot als minister van Landbouw zou fungeren; de Kabinetsvormer is zoo'n hooger gemed op dit verzoek in'gaan.

M. Nothomb en Cools vroeten regeling van de zaak Martens door ontlast of afstelling, terwijl de heer Cools bovendien in het midden bracht dat de katholieke ondeticebenaars van het manifest van Antwerpen de overrekomst met het Blok over den h'iden door zij stelling hielden genomen in eene gewichtige aangelegenheid zonder het Blok voorafgaandelijk te raadplegen.

M. Hanquet drong aan opdat een katholiek als minister van koloniën zou aanvaard worden, terwijl M. Pholien als opsluiting de zaak Martens suggereerde dat de nieuwe regering zou verkiezen dat zij de benoeming van Dr. Martens als een vergissing hese'owde.

De rechterzijde nam geen bepaalde houding aan en zal na de regering'sverklaring opnieuw vergaderen om haar standpunt en stemming vast te stellen.

Het Verbond der Katholieke Kringen en Vereenigingen vraagt de afstelling van Dr. Martens.

Voorgezet door Baron de Dorlodot ondervoorzitter, vergade de het bestuurscomité van het Verbond der Katholieke Kringen en Vereenigingen.

Er werd vooropgeleid dat het Verbond niet kan aanvaardden dat de benoeming van Dr. Martens als een volkomen feit wordt aannien. De regering moet hem afstellen, a'wens iets anders te doen.

Het bureau bleek zeer v'andig tegenover de nieuwe regering te staan, do h' nam geen bepa'de houding aan da'ar zij de regering'sverklaring eerst wil hooren en niet de regering akkoord zou gaan voor een kr'cht'd'ge politiek van algemeen herstel.

De nieuwe regering voor de Kamer.

Donderdag heeft M. Pierlot in de Kamer, het programma der nieuwe regering uiteenzet.

Na de moeijkheden aangehaald te hebben voor het v'omen zijner regering, somt de Minister de hervormingen op die zullen gedaan worden om den economischen en financieelen toestand van het land te herstellen. Op landbouwgebied zal het landa'chtroeg'el verbeterd worden, en op kaalg'ed zal de kwestie der kulturele zelfstandighe'd best deerd worden.

Daarna kwam M. Gutt, de nieuwe Minister van financies aan 't woord. De gewone begrooting van 1928 sluit met een tekort van 1 miljard 89 miljoen. Voor 1929 voorziet men van nu af een tekort van 352 miljoen.

De Minister zegt dat de noodge bezuinigingen zullen gedaan worden en op de wedden en pensioenen der staat beampten zal eere verlijging van 5 t.h. toegepast worden.

Vervolgens had eene bespreking plaats waaraan de'namen, de heeren Carton de Wiart, namens de katholieken; Mux, namens de liberalen; Fischer, namens de socialisten; Legros, namens de Roxisten, en Ronsée, namens de Vlaamsch Nationalisten.

Het geval Martens.

In zijne rede handelde M. Carton de Wiart over het geval Martens, en de nieuwe feiten van verklarings aan den vijand. die zich hebben voorgedien, en waarvoor hij vraagt dat een onderzoek zou ingesteld worden.
M. Pierlot zegt dat de nieuwe feiten, indien zij echt zijn, ten strengste dienen afgekeurd. De regering zal een onderzoek gelasten nopens het betrek van Dr. Mar-

tens aan de Duitse loopergraven en de beschuldiging van verkleinings aan den vijand.

Deze verklaring wordt met genoegen door de meerderheid der Kamer aangenomen. Men denkt dat vele leden, die gekant waren tegen de regering, haar thans hun vertrouwen zullen schenken.

Opvoeding

SLECHT ETENDE KINDEREN.

Bezorgde vaders en moeders vragen zich voortdurend of wat ze te h moeten doen om hun kinderen tot smakelijke eters te doen en op tevoeren.

Een kinderarts zeide onlangs tot een moeder die hem in dit opzicht advies vroeg: « Smakelijke eters worden geboren ».

Inderdaad zijn er kinderen, die alles eten wat hen voorgezet wordt. Ze zullen van seep en aardappelen wellicht niet zoveel eten als van pudding, doch het smaakt hen, dat ze met onmiddellijk. Andere kinderen hebben nimmer trek in eten en stam afverend tegen alles wat men hen voorgezet wordt mager, nerveus en blek en de moeders die de wanhoop nabij zijn, trachten hen met speciale kostjes tot eten te krijgen.

Kinderen die niet willen eten.

Geneeskundig advies is hier levenslicht, want de arts zal na zijn onderzoek kunnen vaststellen of het kind fysieke storingen heeft. In dit niet het geval en zijn kortjes de oorzaak van slecht eten dan neme men hieraan niet te veel notitie. Men geeft de gelijke kinderen kleine porties, geeft niet over het eten en redeneert er nog minder over, als het zegt niet van dit of dat te looden. Het beste is, wanneer men zijh'baar geen aandacht aan zijn eten s'henkt het kind goed gade te slaan en het voerke'el n'ets anders voor te zetten dan de overge'ezeseden.

Kind ren, die niet willen eten, zullen een enkele maal een maaltijd moeten overslaan. Wellicht zullen ze even verwonderd zijn dat moeder hen n'ets anders geeft, doch het is de beste manier om die kuren af te leeren. Men zal dan ook niet met verke'rd medelijden tusschen de maaltijden door hun h'orer stellen, doch onverbidde'lijk w'chten tot de etens'ijd ook voor de anderen aanbreekt.

Eten tusschen de maaltijden.

Kinderen die tusschen de vaste maaltijden door veel vruchten eten, melk drinken — of e'er nog snoepen, zullen niet de ware trek hebben als de tijd hiervoor aanbreekt. De mag moet de syzen kunnen verwerken zonder telkens weer nieuwe voordeden te moeten opdoen, en waarvoor geen ontspanning kan volgen.

Er zijn levalde spijzen waar kinderen over het algemeen niet van h'oder doordat deze e' n bijzonder smaak of k'eur hebben. We nemen in dit verband sommige groenten als h.v. witloof, boonen, s'avoekool, enz.

Moeders raad.

Een moeder kan kinderen, die 8 jaar worden, over het gewenschte van goed eten spreken en zeggen dat het gerecht waarvan ze houden jui te zoodzuidis en dat ze groot en sterk zullen worden als ze het eten, doch dwingen helpt n'ets. Men bereikt er alleen door dat zich ied'eren dat aan tafel tooneen afspe'len die op het geheele geen onaanzenam inwerken.

De meeste moeders willen haar kinderen te veel eten opdingen. Moeders van slechtetende kinderen, zet uw kuintjes kleine porties voor dan zal de eetlust langzamerhand van zelf komen.
Vergeet tevens niet, dat men kleine en groote eters heeft, wat verband houdt met anleg en constitutie en dat veel eten op lateren leeftijd vaak aangeleerd wordt. Beide uitersten zijn verkeerd en de gulden middenweg is verkie'lijk.

De Burgeroorlog in Spanje

De erkenning van Frank.

Radio Nacional meldt: Uit goede bron, dat tijdens de h'iterkomst van den Balkanbond besloten zal worden tot erkenning van de rechtse Spaansche regering door Roemenie, Joegoslavië, Griekenland en Turkije.
Het initiatief zal worden genomen door Joegoslavië. Egypte heeft reed, te'kten de rechtse regering de jurie te erkennen. Dit besluit zal den a'rstvoegenden ministerraad bekend worden gemaakt.

Triomfantelijke intrede van Franco in Barcelona.

Mit tromgeroef en k'arcengeschal heeft generaal Franco, verleden Dinsdag, vijfentwintig dagen na de verovering der stad, zijn intrede te Barcelona gedaan.

Vervolgens heeft de generalissimus, van op het balkon van een hotel der Ramb'la, het defilee bijgewoond van 50.000 man troepen, vertegenwoordigend de seven legioenen van het Catalaansche front.

De defilee duurde drie uren en werd bijgewoond door een menchemassa, die geschat wordt op 75.000.
250 v'elstuigen circ'eden boven de fee'tvierende stad.

Een monnik werd roode miliraan om over de schatten van het klooster van Montserrat te kunnen waken.

Het e'm'ra de beed van O.L.Vr. van Montserrat wordt op dit ogenblik nog ongekonden in het klooster aldaar bewaard. Dank zij het moed'gedrag van pater Jean die niet geaarzel heeft zich bij de roode milicie aan te sluiten om over de schatten van het klooster te kunnen waken.

Kort voor den acht der roeden hadden republieksche soldaten het O.L.Vr. beed dat reeds vroeger uit de nis was genomen, in een koffer geborgen te e'nde het mede te nemen. Maar de « roode pater » zegde ervoor dat het oudheidskundig beedje in veiligheid kwam en in de kast vervangen werd door een nagebootst beed, zodat de roeden niet het valsche beed vertrukken zijn.

Wijze woorden van Chamberlain

Eerste-Minister Chamberlain heeft in het Legerhuis zijn oordeel doen kennen nopens het debat over de landse delging en vooral den nadruk geleed op de een gez'ndheids'ed in het parlement leerd'ing over de noodzaak i'k'ed van het lew'apingsprogramma en de wijze van financieren.
Chamberlain handelde eveneens over den Verke'erd en zegde hieromtrent onder meer, dat de eenige kans voor de Geneefse instelling, om een v'ersdrol te spelen, in het opgeven ligt van het denkbe'd dat de vrede met de macht kan opgedrongen worden.

De eerste-minister wees vervolgens op de acht'ontspanning, die door Engeland op verke'ngsgebied wordt geleverd en zegde onder meer, dat de voorziene uitgaven, namelijk 500 miljoen pond sterling (ongeveer 81 miljard 200 miljoen Belgische frank), bijna het vijfde der Britsche vooroorlogse schulden bereikt.

Omtrent het h'eenroepen van een internationalis vrede'konferentie, betoogde de heer Chamberlain, dat er geen voldoende atmosfeer van vertrouwen heerscht, om z'like konferentie thans te houden.

Spreke besloot als volgt: « Onze machtige wapening dient alleen tot de verdediging van Groot Britanje. Zoo het waar is, dat de andere mogendheden geen aanspraak vernemen op koesteren dan moeten wij besluten, dat wassichtige bedragen worden ve'plid voor een misverstand ».

Zoolang wij onze wapening niet kunnen beperken, na de verwezenlijking van een internationalis akkoord, meen ik, dat het op zo plecht is iedere ge'ezenheid aan te grijpen, om de andere regeringen te overtuigen van de dwaasheid van den wapening w'ed'oop, waaraan wij allen deelnemen, en om een einde te stellen aan een toestand d'e, zoo hij verder duurt, tot den ondegang van alle Europeesche staten moet leiden ».

Redevoeringen

Het u'tspreken van redevoeringen is zoo oud als de wereld. Van in het begin v'n alle t'iden nam men zijn toevlucht tot speeches.

Het septent in het Aardsch Paradijs h'ied een speech en Eva was verloren. Adam hoorde de redevoering van Eva en de appel was gebakken!

Voor iedere groote beslissing in het Oude Testament werden redevoeringen gehouden.
Toen Christus geboren werd, waren de Engelen gauw bij de herders om gelegenh'ed te spreken te houden.

En wat deed ons Heer anders dan drie jaar lang, gewide redevoeringen geven in het Heilige Land?

Toen de H. Geest over de apostelen is het Conclaaf was gekoren, Ispan de'geb'it en begonner in alle t'iden te p'oe h'ed. De wer'ld is vergeven van redevoeringen.
Wanneer H'ier de wereld iets wi'wijs maken w'e't hij een redeve'ne om ons te kondigen, dat hij een rede sal houden. C'iro houdt een rede in het Italiaansche